

مرکز مجاز امام صادق (علیه السلام)

اصول الفقه (مقدمه)

حقیقت شرعیه ۲

جلسه ۳۳

استاد جیدی

وضع تعینی حقیقت شرعیه: یک لفظ وقتی که در معنای خاصی، در زبان جمعیت زیادی و در مدتی طولانی استعمال شود، در اثر کثرت استعمال، حقیقت در آن معنی می‌شود.

این نوع در زمان امیرالمومنین علیه السلام صورت گرفته و تا حال ادامه پیدا کرده.

لازم است این الفاظ در روایات ائمه علیهم السلام آنگاه که مجرد از قرینه‌اند، بر معانی جدید حمل شوند.

در قرآن کریم اغلب الفاظ، به همراه قرائن معین ذکر شده و این بحث نسبت به قرآن، فایده‌ای را نمی‌رساند.

الفاظ شرعیه همه در یک اندازه نمی‌باشند، زیرا بعضی آنها مانند صلاة و صوم، استعمال زیادی دارند و

لذا بعید است که در کوتاه‌ترین زمان، در عصر خود رسول خدا صلّ الله علیه وآله، این الفاظ در معانی جدیدشان حقیقت نشده باشند.

صحیح و اعم

این بحث از ملحقات حقیقت شرعیه می‌باشد.

محل نزاع: آیا الفاظ عبادات و یا معاملات، اسامی هستند که برای معانی صحیح و وضع شده‌اند یا برای

اعم از صحیح و فاسده؟

مقدمه اول: این نزاع در صحیح و اعم، بر ثبوت حقیقت شرعیه توقفی ندارد؛ بلکه اگر قائل به حقیقت

شرعیه هم نباشیم، این نزاع پیش خواهد آمد.